

Puterea cuvântului: Dau viață sau ucid vorbele mele?

LUMINIȚA MARINESCU
Biserica POARTA CERULUI, Timișoara

Se spune că oamenii mari te fac să te simți că și tu poți deveni mare. Te-ai gândit vreodată ce simt oamenii din jurul tău când ești în preajma lor, ce simt când ești alături de ei?

Unul dintre versetele mele preferate se găsește în Proverbe 12:18 „*Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare*”.

Domnul a fost un exemplu în toate lucrurile cât a fost pe pământ, a răspuns cu blândețe celor cu inima frântă, cu dragoste celor pierduți și cu asprime celor trufași. El niciodată nu i-a făcut pe cei slabi să se simtă slabi, ci din contră, le-a dat atenție și i-a ajutat să-și descopere valorile privind dincolo de condiția lor umilă.

Gândește-te la locul unde-ți petreci cel mai mult timp, la oamenii pe care-i întâlnești, la cei cu care vorbești zilnic... de câte ori cel de lângă tine a spus o vorbă, o glumă căreia nu i-ai găsit sensul sau a făcut un gest prin care tu să te simți mic și neînsemnat? Ce-ai simțit în acel moment? Dacă acel cuvânt a venit din partea unui prieten cu atât mai mult te-a durut și te-ai simțit frustrat și neînsemnat pentru acea persoană, fără valoare, fără preț.

A vorbi în chip ușuratic înseamnă a vorbi fără să te gândești prea mult la ceea ce spui, rănind pe cineva cu acea vorbă, punându-l în umbră sau laudând faptele lui rele, făcând haz de unele

defecte sau greșeli ale lui. Limba, mai ales a unui prieten te rănește mai mult decât vorbele de ocară a lumii întregi asupra ta. Când un prieten te rănește atunci simți cum o sabie îți străpunge inima, iar cerul cade pe tine lăsându-te perplex, fără vorbe, fără cuvinte.

Nu vrei să fii rănit? Nu vrei să fii luat în batjocură sau în răs? Fii tu altfel, nu face tu aceste lucruri, ai grijă la cuvintele ce le folosești și nu vorbi în chip ușuratic!

Solomon, cel mai înțelept om care a existat vreodată spune despre cuvintele prietenoase că sunt „*ca un fagur de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase*” (Proverbe 16:24). De ce tocmai ca un fagur de miere? Pentru că mierea era folosită în tratarea rănilor și a infecțiilor reușind să distrugă microbii și să stimuleze refacerea țesuturilor. A fost folosită timp de mii de ani pentru proprietățile ei dezinfectante și cicatrizante.

Așa trebuie să fim noi, să știm să ridicăm cu vorba și cu fapta pe cel căzut și rănit de cel fără minte, să punem balsam pe rană și să dăm speranță.

Nu uita că cine vorbește în chip ușuratic rănește ca străpungerea unei săbii, iar dacă ai lăsat ca vorbele tale necontrolate să-ți iasă din gură, așteaptă-te ca ele să rănească, să străpungă, să ucidă chiar.

Fii înțelept! Vorbește când trebuie să vorbești! Taci când trebuie să taci! Ascultă când trebuie să ascuți!

Așa să ne-ajute Dumnezeu!

„*Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mânca roadele.*”
Proverbe 18.21)